

OVERDENKING

Welkom!?

'..., omdat er voor hen geen plaats was in het nachtverblijf van de stad.' (Lucas 2: 7^b).

Lezen: Lucas 2: 1 - 7

Klinkt het u ook ietwat onwerkelijk in de oren wanneer duizenden in deze tijd zingen: 'Nu zijt welkome, Jesu, lieve Heer'. (Liedboek, *Zingen en bidden in huis en kerk*, lied 476)

In deze woorden lijkt het zo alsof de Here Jezus nu wel welkom zou zijn en vroeger niet.

Immers er was bij zijn geboorte voor hen geen plaats. Wij horen op de meest uiteenlopende plaatsen mensen zingen: 'Nu zijt welkome, Jesu, lieve Heer'.

Hoe welkom is de Here Jezus?

Bij zijn geboorte was er 'geen plaats'. Wanneer Hij rondgaat als Rabbi van Nazareth, horen we de Here Jezus zeggen: 'De vossen hebben holen en de vogels hebben nesten, maar de Mensenzoon kan zijn hoofd nergens te ruste leggen.' Zo lijkt Hij nergens welkom, nergens een plaats te hebben.

De vraag is of dit in onze tijd wel zoveel anders is. Om die vraag te beantwoorden kunnen we misschien het beste dichtbij huis blijven en bij ons zelf te rade gaan. Is er bij ons plaats voor de Here Jezus? En mag Hij dan blijven, niet voor even, maar voor ons hele leven?

Of, is 'Nu zijt welkome...' ook echt een Kerstlied? Eigenlijk alleen bedoeld voor de twee Kerstdagen. Daarna ruimen we de Kerstversiering en de Kerstgedachte weer op en zijn we, en blijven we gesloten tot volgend jaar Kerst.

Dat zou toch jammer zijn. De Here Jezus is op aarde gekomen, om bij de mensen binnen te komen. Soms heel letterlijk, bijvoorbeeld bij Zacheüs: 'want vandaag moet ik in jouw huis verblijven.' (Lucas 19: 5^b). Eigenlijk wil de Here Jezus meer. Hij wil een plaats in ons hart en in ons leven. Zoals Paulus dit beschrijft in de brief aan de Efeziërs: '..., zodat door uw geloof Christus kan gaan wonen in uw hart, en u geworteld en gegrondvest blijft in de liefde.' Zo wil de Here Jezus welkom geheten worden door ons. Dan is Hij de Heer van ons leven. Dan beheerst Hij ons leven. Gevolg daarvan is dat we niet meer door

andere mensen of dingen beheerst worden. In lied 476 staat daarover: 'daarmed' ook onze leisen beginnen vrij.' Met deze oudhollandse voor ons wat cryptisch aandoende zin, wordt zoiets bedoeld als dat wij door de Here Jezus vrijgemaakt zullen worden van onze leidsels, van onze banden die ons binden.

In dit oude kerstlied, dat teruggaat op het Duitse 'Syt willekommen Herre Krist' uit de 14^e eeuw, klinkt aan de ene kant de ferme uitroep: 'Nu zijt welkome, Jesu, lieve Heer' en andere andere kant een gebed: 'Kyrielis'. Daarin wordt het besef verwoord dat wij de Here Jezus een warm welkom mogen terugroepen, maar dat we ten alle tijde afhankelijk zijn van de ontferming van de Here Jezus. Overigens heeft de Here Jezus in heel Zijn weg en werk in woorden en daden duidelijk gemaakt hoe groot Zijn ontferming is.

Laat Hij welkom wezen, nu en alle dagen van ons leven.

Nu zijt welkome, Jesu, lieve Heer,
Gij komt van alzo hoge, van alzo veer.
Nu zijt welkome van de hoge hemel neer.
Hier al op dit aardrijk zijt Gij gezien nooit meer.
Kyrieleis.

Christe Kyrieleison, laat ons zingen blij,
daarmed' ook onze leisen beginnen vrij.
Jezus is geboren op de heilige kerstnacht,
Van een maagd reine, die hoog moet zijn geacht.
Kyrieleis.

Herders op den velde hoorden een nieuw lied,
dat Jezus was geboren, zij wisten 't niet.
"Gaat aan gene straten en gij zult Hem vinden klaar;
Bet'lem is de stede, daar is 't geschied voorwaar."
Kyriëleis.

Wijzen uit het Oosten, uit zo verren land,
zij zochten onzen Here met offerand.
Ze offerden ootmoediglijk mirr', wierook ende goud
te eren van dat kinde, dat alle ding behoudt.
Kyriëleis.

Ds. M. A. Bos